

2. IFAC. Artificial Intelligence & Technology. URL: <https://www.ifac.org/knowledge-gateway/artificial-intelligence-technology>
3. IAASB. ISA 315 (Revised 2019): Identifying and Assessing the Risks of Material Misstatement. URL: <https://www.iaasb.org/publications/isa-315-revised-2019-identifying-and-assessing-risks-material-misstatement>
4. IFAC. Audit Data Analytics: Opportunities and Tips. URL: <https://www.ifac.org/knowledge-gateway/discussion/audit-data-analytics-opportunities-and-tips>
5. Baharom Z. Theoretical and practical insights into digital technologies in internal auditing: a bibliometric analysis of trends and future directions (1980–2024). Discover Data. 2025. DOI: <https://doi.org/10.1007/s44248-025-00081-z>
6. Dyball M. C., Seethamraju R. Blockchain: Exploring its Impact on the Business Models of Australian Accounting Firms. Information Systems Frontiers. 2025. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10796-024-10547-1>
7. IAASB. ISA 315 First-Time Implementation Guide. URL: <https://www.iaasb.org/publications/isa-315-first-time-implementation-guide>
8. Liew A., Boxall P., Setiawan D. The transformation to data analytics in Big-Four financial audit: what, why and how? Pacific Accounting Review. 2022. DOI: <https://doi.org/10.1108/PAR-06-2021-0105>

Пополітов Д. О.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Науковий керівник: Кір'ян О.І., кандидат економічних наук, доцент
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
м. Харків

ЦИФРОВІ БІЗНЕС-КОМУНІКАЦІЇ В СИСТЕМІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасних умовах воєнних викликів, кліматичних змін і глобальної волатильності ринків ефективне корпоративне управління підприємствами, особливо в агропродовольчій сфері, яка одночасно є підтримуючою життєдіяльність населення, з іншого, має значний час оборту капіталу, значною мірою залежить від якості та швидкості бізнес-комунікацій. Інформація стала одним із найважливіших ресурсів, а її оперативний обмін безпосередньо впливає на прийняття управлінських рішень, координацію дій персоналу та загальну стійкість бізнесу. Традиційні форми взаємодії – особисті зустрічі, телефонні розмови та паперовий документообіг – поступово втрачають домінуючу роль, поступаючись інтегрованим цифровим рішенням.

Бізнес-комунікації в широкому розумінні визначаються як процес обміну інформацією між учасниками діяльності підприємства з метою координації дій і досягнення спільних результатів [1]. Вони охоплюють вертикальні (від керівництва до виконавців і навпаки) та горизонтальні (між підрозділами та співробітниками) зв'язки, формальні й неформальні канали. Цифровізація не змінює саму сутність комунікацій, але кардинально трансформує їх реалізацію.

Сьогодні вертикальні комунікації часто відбуваються через корпоративні інформаційні системи, електронну пошту та внутрішні портали, а горизонтальні – через месенджери, спільні робочі простори, CRM- і ERP-платформи.

Цифрові бізнес-комунікації формують єдиний інформаційний простір підприємства. Вони дозволяють суттєво скоротити час на передачу даних, підвищити точність інформації, забезпечити її доступність у реальному часі та мінімізувати ризики спотворення. Завдяки цьому корпоративне управління стає більш гнучким і адаптивним до швидких змін зовнішнього середовища. Дослідження свідчать, що цифрова трансформація бізнес-комунікацій позитивно впливає на загальну ефективність корпоративного управління, особливо в умовах нестабільності [2].

Одним із ключових елементів цифрових комунікацій є електронний документообіг. Його впровадження забезпечує не тільки швидкість обміну, а й структурованість даних, контроль за версіями документів, фіксацію відповідальних осіб і швидкий доступ до архіву. У корпоративному управлінні це особливо важливо, оскільки дозволяє зробити кожне рішення прозорим і документально підтвердженим, що підвищує відповідальність і зменшує ризики.

Значну роль у системі управління відіграє внутрішній PR у цифровому форматі. Його головна мета – формування довіри між керівництвом і працівниками, підвищення залученості персоналу та підтримка позитивного інформаційного клімату всередині організації. Сучасні інструменти, такі як корпоративні портали, внутрішні соціальні мережі, автоматизовані розсилки та відеоконференції, дають можливість оперативно поширювати ключову інформацію, швидко збирати зворотний зв'язок і підтримувати зв'язок навіть у великих або географічно розпорошених колективах. Це сприяє кращій мотивації працівників і зміцненню корпоративної культури.

Для підприємств агропродовольчого сектору цифрові бізнес-комунікації набувають стратегічного значення. Аграрний сектор України традиційно відіграє ключову роль у забезпеченні національної продовольчої безпеки та формуванні експортного потенціалу країни. У цьому контексті ефективний обмін інформацією допомагає координувати складні ланцюги створення доданої вартості – від точного землеробства, використання IoT-датчиків і моніторингу полів до логістики, взаємодії з постачальниками, переробними підприємствами та державними органами.

Цифрові комунікації дозволяють зменшувати інформаційну асиметрію, оперативно реагувати на кліматичні ризики, ринкові коливання та логістичні проблеми. Наприклад, інтеграція CRM-систем з аналітикою великих даних дає керівництву можливість отримувати звіти в реальному часі про стан посівів, запаси, продажі та прогнози, що значно покращує якість моделювання соціально-економічного розвитку підприємств. За даними досліджень, індекс цифрової трансформації аграрного сектору України зріс з 26% у 2018 році до 50% у 2024 році, а інвестиції в цифрові технології збільшилися майже в 6 разів [3]. Це безпосередньо впливає на продуктивність, зниження витрат і стійкість до зовнішніх шоків.

Водночас впровадження цифрових бізнес-комунікацій супроводжується серйозними викликами. По-перше, це фрагментація інформаційних систем, коли різні підрозділи використовують несумісні інструменти, що ускладнює обмін даними та призводить до помилок. По-друге, інформаційне перевантаження працівників: велика кількість повідомлень знижує ефективність їх обробки. По-третє, ризики кібербезпеки та витоку конфіденційних даних залишаються високими, особливо для підприємств, які працюють з великими обсягами чутливої інформації про врожай, контракти та фінансові потоки.

Окремою проблемою є цифровий розрив і недостатня цифрова грамотність персоналу, особливо на підприємствах у сільській місцевості. Подолання цих бар'єрів вимагає не лише інвестицій у технології, а й системної роботи з підвищення компетенцій працівників, зміни корпоративної культури та чіткої організації інформаційних потоків. Дослідження показують, що без комплексного підходу цифрова трансформація може не лише не дати очікуваного ефекту, а й створити додаткові ризики для стійкості бізнесу [4].

У перспективі розвиток цифрових бізнес-комунікацій тісно пов'язаний з інтеграцією передових технологій – штучного інтелекту, аналітики Big Data, хмарних рішень і Інтернету речей (IoT). Це дозволить перейти від простої передачі інформації до її автоматичного аналізу та підтримки управлінських рішень у реальному часі. Для агропродовольчих підприємств такі зміни відкривають можливості кращого прогнозування врожайності, оптимізації логістики, зниження ресурсних витрат і підвищення якості продукції, що безпосередньо сприяє зміцненню продовольчої безпеки країни.

Таким чином, цифрові бізнес-комунікації сьогодні є невід'ємною складовою сучасної системи корпоративного управління. Вони підвищують прозорість діяльності підприємства, сприяють прийняттю обґрунтованих і швидких рішень, формують адаптивну модель управління, яка особливо важлива в умовах нестабільності. Підприємства агропродовольчого сектору, які активно впроваджують цифрові комунікації, отримують суттєві конкурентні переваги, краще адаптуються до зовнішніх шоків і вносять вагомий внесок у моделювання соціально-економічного розвитку та забезпечення продовольчої безпеки України.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на розробку практичних моделей інтеграції цифрових комунікаційних інструментів у корпоративне управління підприємств різних форм власності та розмірів з урахуванням специфіки воєнного часу, післявоєнного відновлення та завдань цифрової трансформації агросектору.

Список використаних джерел

1. Чобіток В. І. & Гавриш О. М. (2025). Ефективність бізнес-комунікацій в розвитку підприємництва в умовах глобалізації. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. (89). 155-164. DOI: <https://doi.org/10.18664/btie.89.330626>

2. Горбаньова В. О. (2024). Вплив цифрової трансформації бізнесу на механізми корпоративного управління. *Український економічний часопис*. (4). 5-10. DOI <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2024-4-1>

3. Максименко Д. В. & Токар І. В. (2025). Цифрова трансформація аграрного сектору України: вплив на інвестиційну привабливість. *Підприємництво та інновації*. (38). 140-146. URL: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/38.23>

Свидрук І. І. & Клепанчук О. Ю. (2024). Переваги й ризики цифрової трансформації українських агропідприємств та запровадження технології Інтернету речей. *Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology*. Т. 9, (4). 181-186. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-4-27>

Радзевич Т. В.,

здобувачка вищої освіти

Науковий керівник: Кучмійова Т. С., к.е.н, доцент кафедри економічної кібернетики, комп'ютерних наук та інформаційних технологій

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв

ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК СКЛАДОВА ЦИФРОВОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Цифрова трансформація підприємств є ключовим чинником розвитку сучасної економіки, що зумовлюється широким впровадженням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в усі сфери господарської діяльності. В умовах прискорення бізнес-процесів, зростання обсягів інформації та посилення вимог до прозорості управління традиційні паперові методи документообігу стають неефективними. Саме тому одним із головних елементів цифровізації управлінських процесів виступає електронний документообіг (ЕДО). Він постає не лише технічним інструментом, а й стратегічним ресурсом, який забезпечує інтеграцію різних інформаційних систем, підвищує швидкість прийняття рішень та формує нову якість корпоративного управління.

Правове забезпечення функціонування електронного документообігу в Україні регламентується Законом України «Про електронні документи та електронний документообіг» № 851-IV від 22.05.2003 р., який встановлює юридичну рівнозначність електронних і паперових документів за умови використання кваліфікованого електронного підпису. Це створює фундамент для легітимного застосування ЕДО в облікових, контрольних та аудиторських процесах [1]. Сам електронний документообіг визначається в цьому законі як комплекс процесів створення, обробки, відправлення, передавання, отримання, зберігання, використання та знищення електронних документів із застосуванням методів перевірки їх цілісності та, за необхідності, підтвердження факту отримання [1]. Однак юридичної бази замало: для реальної роботи потрібні технічні рішення, здатні реалізувати ці процеси автоматично.

Сучасні системи електронного документообігу (EDMS) значно розширили